

istand til at forhindre, hvor beklagelige de end kunne være. Jeg nærer det Haab, at Thinget vil frasælde begge Indstillingspunkter, og at Sagen dermed maa hvile.

Ordføreren: Jeg skal blot berigtige en Misforstaaelse hos den ærede sidste Taler, idet han, saavidt jeg forstod ham, gif ud fra, at jeg paa Udvalgets Begne havde erklæret, at Udvalgets Fleertal vilde stemme mod den anden Afdeling af vor oprindelige Indstilling angaaende Baron Dirckinck-Holmsfelds Andragende. Det, jeg omtalte, var ikke den anden Afdeling af denne Indstilling, men det andet Indstillingspunkt. Det Fleertal, som tidligere har opstillet et tredje Indstillingspunkt, har vedblevet at holde fast paa det, men har givet det en anden Form, saa at det foreligger overensstemmende med, hvad der ellers er Skik og Brug her i Thinget.

H. Olsen: Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) sluttede sit Foredrag omtrent saaledes, at det ikke var Stemninger, hvortil man skulde tage Hensyn ved Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Dersom dette ikke var en Sandhed, skulde jeg ikke driste mig til at rejse mig for at anbefale Indstillingen under Nr. 3, thi dersom jeg her skulde handle efter Stemning, saa kunde jeg ganske vist ikke anbefale det; men det er sandt, at man ikke skal tage Hensyn til Stemninger, men det, man skal tage Hensyn til, er, at der her er Tale om en Mand, hvem Loven ikke har kunnet ramme, og som har lidt Overlast paa sin Eiendom, og man bør fremdeles tage Hensyn til, at Mandens Skade bliver lige stor, hvad enten saadanne Tilfælde have ligget for før — man har paaberaabt sig, at dette ikke har fundet Steb — eller man havde en Lov, som bestemte, at Erstatning i saadanne Tilfælde skulde gives. Skaden bliver lige stor, enten man har en saadan Lov eller ikke, og det er forekommet mig mærkeligt, navnlig at høre den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) paabe-

raabe sig, at vi ikke havde en saadan Lov; thi der forelaa jo netop for kort siden et Lovforslag, som omhandlede Stadeserstatning i lignende Tilfælde, og den ærede Rigsdagsmand og mange Andre stemte mod dets Overgang til anden Behandling; nu siger den ærede Rigsdagsmand: „Jeg vil ikke have en saadan Lov“; men ved han og de andre ærede Medlemmer da ikke, at et Lovforslag kan undergaae Forandringer? — Saa siger man: „Ja, men det er vanskeligt at træffe de rette Bestemmelser for dette Forholds Ordning“; men der er dog saamegen Lovlyndighed her i Salen, at hvis man redelig tog fat paa Sagen, saa vilde det nok lykkes at faae noget Ordentligt ud af Forslaget. Saa siger den ærede Rigsdagsmand, som jeg beklager ikke er tilstede her idag: „Om man ogsaa tilkjender Bedkommende Erstatning, saa maa man dog ikke vente, at man vil vinde Krav paa en billig og retfærdig Bedømmelse af vore Modstandere.“ Nei, det kunne vi ganske vist ikke vente, men hvad vi her kunne opnaae er, at naar vore Modstandere ville forhaane og nedsette os, saa skulle de lyve, og det opnaae vi derved, at vi indrette vore Handlinger saaledes, at man lyver, naar man taler Dndt om os. Man skal ikke kunne sige, at et slikt Tilfælde er foregaaet her i Landet, uden at man, naar Sagen er kommen saa vidt, har villet tilkjende Bedkommende Erstatning. Det forekommer mig, at hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) har anført aldeles ikke kan sammenlignes med det foreliggende Tilfælde, og jeg skal tilraade det ærede Thing at henvise Andragendet til Justitsministeren og lade ham gjøre ved Sagen, hvad han anseer for rigtigst.

Formanden: Forsaavidt den ærede sidste Taler i sit Foredrag har søgt at paavise, at der var en Uoverensstemmelse hos et ikke nu tilstedeværende Medlem i Thinget imellem hans Udtalelser ved første Behandling af denne Sag og hans Udtalelser under Behandlingen af et Lovforslag angaaende Stadeserstatning i lig-